Κώστας Χ. Πασχάλης
Για την αργία του Σαββάτου στο καλοκαιρινό ωράριο των καταστημάτων

Γενναία απόφαση, όμως δύσκολα εφαρμόσιμη

Εξετάζοντας το ζήτημα της διαμόρφωσης του καλοκαιρινού ωραρίου των καταστημάτων, η διοίκηση του εμπορικού συλλόγου Σερρών κάλεσε σε συνέλευση τα μέλη της, όπου και πλειοψηφικά πάρθηκε η απόφαση να τεθεί σε εφαρμογή η αργία του Σαββάτου για ένα χρονικό διάστημα τριών περίπου εβδομάδων.

Αυτή η καινοτόμος, για τα δικά μας τουλάχιστον δεδομένα, απόφαση εκφράζει στην ουσία την επιθυμία ενός μεγάλου αριθμού καταστηματαρχών να διεκδικήσουν το πλέον υποτυπώδες δικαίωμα, που δεν είναι άλλο από μια μικρή ανάπαυλα ξεκούρασης μέσα στην καρδιά του καλοκαιριού. Ένα δικαίωμα καθόλα ανθρώπινο, σεβαστό και αποδεκτό από όλους.

Όμως δυστυχώς αυτό που διαφαίνεται μέχρι στιγμής είναι πως οι νόμοι της Αγοράς είναι πολύ «σκληροί» για να υποκύψουν και στα πλέον αυτονόητα αιτήματα.

Έτσι ήδη εκπρόσωποι άλλων σωματείων, πέραν του εμπορικού συλλόγου, δηλώνουν πως δεν είναι σε θέση να συμφωνήσουν με το συγκεκριμένο ωράριο, αφού η πιθανή εφαρμογή του θα λειτουργήσει (σύμφωνα πάντα με τους ίδιους) σε βάρος της εργασίας τους. Ένα άλλο τους επιχείρημα, που βρίσκει σύμφωνους και πολλούς ιδιοκτήτες εμπορικών καταστημάτων, είναι η μη ανταπόκριση στο προτεινόμενο ωράριο των πολυκαταστημάτων (είτε τροφίμων, είτε ρούχων, είτε συναφών προϊόντων) των οποίων η λειτουργία θα επιφέρει καίρια χτυπήματα στον, ήδη αθέμιτο εν πολλοίς, ανταγωνισμό.

Πρόκειται στην ουσία, για έναν προβληματισμό που πέραν των ενδόμυχων φόβων που κατατρέχουν τους επαγγελματίες και που αφορούν στο ανασφαλές μέλλον της εργασίας τους, έχουν να κάνουν και με την αδυναμία να δράσουν και να υπερασπιστούν συλλογικά τα όποια δικαιώματά τους. **Η συλλογικότητα, δυστυχώς, ποτέ δεν καλλιεργήθηκε σοβαρά στον χώρο του εμπορίου και κύρια αιτία βέβαια είναι η μίζερη εσωστρέφεια που γεννιέται από την ανάγκη της προσωπικής επιβίωσης τους (πολλές φορές σε βάρος των άλλων συναδέλφων).**

Το δυστύχημα είναι πως μια γενναία απόφαση, σαν αυτή που πήρε ο εμπορικός σύλλογος, απόφαση που θα μπορούσε να αποτελέσει την αφετηρία για την διασφάλιση περισσότερο ανθρώπινων συνθηκών εργασίας, κινδυνεύει να πέσει στο κενό. Μάλιστα στο ενδεχόμενο της αποτυχίας χάνεται και το υποτυπώδες εκείνο δικαίωμα (το γενικώς αποδεκτό) που είχαν μέχρι πρότινος διασφαλίσει οι επαγγελματίες και το οποίο αφορούσε στο κλείσιμο των καταστημάτων τα απογεύματα για έναν περίπου μήνα.

Δεν γνωρίζουμε τι εντέλει θα γίνει, αλλά πιστεύουμε πως στις προσεχείς ημέρες θα πρέπει να συνέλθει εκτάκτως η διοίκηση του εμπορικού συλλόγου και να εξετάσει το όλο θέμα προς δύο κατευθύνσεις:

Η πρώτη είναι να καταφέρει, με τις ανάλογες πρωτοβουλίες και επαφές, να εξασφαλίσει τη συγκατάβαση του συνόλου των διοικήσεων των επαγγελματικών σωματείων και στη συνέχεια να εξετάσει τους τρόπους εκείνους που θα πρέπει να τεθούν σε εφαρμογή ώστε αφενός να πειστεί και να ανταποκριθεί το καταναλωτικό κοινό και αφετέρου να καμφθούν οι δισταγμοί όσων επαγγελματιών διαφωνούν. Για τα πολυκαταστήματα μικρές είναι οι δυνατότητες πειθούς, αλλά σε τελευταία ανάλυση αν και εφόσον τα καταστήματα παραμείνουν κλειστά, θα έχουν μεγάλο περιορισμό του τζίρου τους.

Η δεύτερη πρόταση, είναι στην περίπτωση που οι παραπάνω προσπάθειες δεν ευδοκιμήσουν και φανεί πως το

νέο ωράριο δεν είναι εφαρμόσιμο, να επανέλθει ως πρόταση η εφαρμογή του παλαιού ωραρίου (κλειστά τα καταστήματα το απόγευμα). Ίσως θεωρηθεί η παραπάνω πρόταση ως άτακτη υποχώρηση η έκφραση αδυναμίας. Όμως δεν είναι έτσι. Σ' έναν χώρο που στερείται ενεργούς δράσης και συμμετοχής καλό είναι τα «πατήματά» μας να έχουν σταθερό έδαφος.